

den bestaaende Lovgivning, idet det i § 3 udtrykkelig er nævnt, at Befordringen skal udredes i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 6te Juli 1867 § 17, altsaa i Landkommunalloven. Hvorledes er Forholdet nu i saa Henseende? Forholdet er det, at Sogneraadene kunne træffe almindelige Bestemmelser om Afkaffelsen for et Aar ad Gangen af Naturalarbeidet, ligesom Sogneraadet med Amtsraadets Samtykke kan affasse enkelte Dele af Naturalarbeidet. Sagen staar altsaa saaledes, at enhver Landkommune er i Stand til at arrangere sig saaledes, at den kan leie en bestemt Mand til at forrette disse Kjørsler, og det er jo høist sandsynligt, at det vil blive almindeligt, navnlig i mere beboede Egne; thi er der fastsat en nogenlunde rimelig Betaling for Kjørslen, saa er der Grund til at leie Kjørslen paa de Steder, hvor den overhovedet kan leies. Spørgsmaalet er altsaa, om man skal gaa saa vidt, at man forbyder at udrede Kjørslen in natura, om der ikke med andre Ord er Egne i Landet, hvor det er mindre hensigtsmæssigt ligesom at forbyde Udredelsen af Kjørslen in natura; er der noget Tilfælde, hvor man kunde gjøre det, saa er det i et Tilfælde som dette. Jeg tror imidlertid som sagt, at hele Lovforslagets Standpunkt har været at give disse nye Bestemmelser og i Øvrigt i alle Maader at henholde sig til den bestaaende Lovgivning, og jeg tror ogsaa, at dette har været forvarligt. Om man kan komme videre, og om man skal gaa videre med at gribe ind i den almindelige Lovgivning, kan blive Gjenstand for nærmere Overveelse, jeg har nogen Tvivl, om det vil være rigtigt. Naar nu f. Ex. det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Griffen) kom ind paa det Spørgsmaal, om man ikke kunde gaa til en helt anden Udredelsesmaade og fritage dem, der ikke have Hest og Vogn, forudsat, at man overhovedet kan have dem paa Kjørselslisterne, hvad der maasse vil være tvivlsomt, hvad ligger der saa i det ærede Medlems Spørgsmaal? Det er i Virkeligheden en temmelig vidtgaaende Forandring, naar den ses principielt, thi det, som det ærede Medlem forlanger igennem denne Forandring, er, at det Spørgsmaal skal reises, om man skal, i Stedet for at udrede Kjørslen efter Hartkornet gaa over til at udrede den efter Hesteholdet. Det er i Virkeligheden det Spørgsmaal, som det ærede Medlem vil have reist, og jeg erkjender fuldkomment, at der kan være al Tvivl dertil. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorledes det mulig vil blive besvaret, men det er efter min Mening klart, at der snarere kan være Grund til at rejse Spørgsmaalet,

naar man kommer til en Revision af Kjørselsbestemmelserne og hele Spørgsmaalet om Naturalkjørsler, hvorimod der er mindre Grund til at gjøre det ved denne lille Lov. Jeg tror, at det til Dels gjælder om flere andre Spørgsmaal, at der ved dem, om de ikke ere principielle, skjøndt jeg dog tror, at de noget røre ved Principperne, nærmest bliver Tale om Hensigtsmæssighedshensyn, og da det er antydet, at der vil blive Grund til nærmere at overveie Lovforslaget i Udvalg, antager jeg, at det vil være rettest at henvise Undersøgelsen af saadanne Spørgsmaal dertil. — Idet jeg i Øvrigt skal udtale min Paakjønneelse af den velvillige Smødefommens Forslag i det Hele har faaet, skal jeg indstrænte mig hertil.

Griffen: Det var ikke min Tanke, at Kjørslerne skulde fordeles efter Hestehold, men da de nu sandsynligvis, hvis Lovforslaget vedtages, ville blive udredede efter særlig Omgang, som der er antydet i Lovforslaget, altsaa en Omgang, hvor Vedkommende, der tilsiges til at kjøre, faar fuld Betaling for Kjørslen, var det min Tanke, at naar dette Apparat kom frem, kunde det ikke være upassende at sige: De Pligter, som paahvile dem, der ikke have Hest og Vogn, gaa over paa denne Omgang, og Vedkommende, der kjører for dem, faar fuld Betaling.

Judenrigsministeren (Ingwerslev): Jeg har altsaa hørt lidt feil, idet det ærede Medlem ikke har villet opkaste Spørgsmaalet i sin Almindelighed til Besvarelse, men har ment, at det var for denne særlige Slags Kjørslers Vedkommende, at Spørgsmaalet skulde reises. Jeg kan for saa vidt ogsaa være enig med det ærede Medlem i, at saaledes maa Sagen stille sig fra hans Standpunkt, men det ærede Medlem sagde, at det dog vilde vise sig, at selv om man rejser Spørgsmaalet her og kun i dette Omfang, er Spørgsmaalet alligevel blevet reist, og bliver det besvaret, som det ærede Medlem ønsker, er det ogsaa til en vis Grad besvaret. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig saaledes, at jeg binder mig paa dette Punkt, det vil jo blive Gjenstand for nærmere Overveelse; men hvis man vil gaa ind paa en anden Ordning af Enkeltstederne i denne Lov, maa man helst holde fast paa det, der har været Synspunktet, saa maa det helst være saaledes, at man ikke igennem denne Lov søger at forandre den almindelige Lovgivning.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.